

Městský soud v Praze
Spálená 6/2
120 00 Praha 2

Naše značka Praha
ZK Pha 12. 7. 2017

—

Správní žaloba

Žalobce: Adam Zábranský, nar. 28. 12. 1993, bytem Zbynická 6, Praha 16

zástupce: Mgr. Filip Hajný, advokát, ev. č. ČAK 14269, se sídlem Moskevská 532/60, 101 00 Praha 10 - Vršovice

Žalovaná: Pražské služby a.s., Pod Šancemi 441/1, 190 00 Praha 9

Přílohy:

1. Plná moc
2. Žádost o informace ze dne 25. dubna 2017
3. Stížnost na vyřizování žádosti o informace ze dne 15. května 2017
4. Dopis povinného subjektu ze dne 22. května 2017
5. Odvolání žadatele ze dne 26. května 2017
6. Dopis povinného subjektu ze dne 28. června 2017

Předmět řízení a dosavadní průběh řízení

1. Dne 25. dubna 2017 podal žalobce žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a dle § 51 odst. 3 písm. b) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, kde žádal o poskytnutí seznamu smluv, které Pražské služby a.s. uzavřely v časovém období od roku 2008 až do dne 25. dubna 2017 s obchodní společností Lasesmed, s.r.o., IČ: 28363809. V tomto seznamu požadoval žalobce uvést pro každou smlouvu následující údaje: název (předmět) smlouvy, datum uzavření, výši plnění ze smlouvy vyplývající, počet oslovených/přihlášených uchazečů (pokud byl evidován) a dobu trvání smlouvy.

2. Dne 15. května 2017 podal žalobce stížnost na vyřizování žádosti o informace, a to vzhledem k tomu, že žalovaná na jeho žádost nebyla schopná vydat ve lhůtě 15 dnů, kterou zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“) předvídá, žádnou odpověď.
3. Dne 22. května 2017 zaslala žalovaná strana neformální odmítnutí žádosti e-mailem. Ve svém dopise uvedla, že se necítí být veřejnou institucí ve smyslu ust. § 2 InfZ, a dále, že na ni nedopadají ustanovení zákona o hl. m. Praze. Dále uvedla, že jejím zřizovatelem je Fond národního majetku a nikoliv hlavní město Praha. Z materiálního hlediska je nutné pohlížet na uvedený dopis žalované jako na odmítnutí žádosti o informace, ačkoliv z formálního hlediska nesplňoval všechny znaky správního rozhodnutí.
4. Dne 26. května 2017 podal žalobce odvolání proti rozhodnutí žalované, neboť s jejím dřívějším rozhodnutím nesouhlasil a považoval jej za protizákonné. Domnívá se, že žalovaná je veřejnou ve smyslu § 2 InfZ, neboť je dle poslední výroční zprávy, kterou společnost zveřejnila, jejím hlavním akcionářem hlavní město Praha, které je rovněž ovládající osobou společnosti.
5. Dne 28. června 2017 na toto odvolání odpověděla žalovaná přípisem, ve kterém zopakovala své stanovisko, že se necítí být povinným subjektem ve smyslu InfZ a ani subjektem, na který se vztahuje zákon č. 340/2015 Sb., o registru smluv.

Žalobní body

1. Žalobce má za to, že postup žalované nebyl v souladu se zákonem. Je přesvědčen, že § 51 odst. 3 písm. c) zákona o HMP, ačkoliv jeho doslovné znění umožňuje požadovat informace pouze od „zaměstnanců právnických osob, které hlavní město Praha založilo nebo zřídilo“, je třeba aplikovat v souladu s jeho účelem a že se musí vztahovat na všechny společnosti, které hl. m. Praha ovládá a mezi něž patří i žalovaná.

Za druhé i kdyby se na žalovanou nevztahoval § 51 odst. 3 písm. c) zákona o HMP, pak se na ni vztahuje povinnost poskytovat informace dle InfZ. Z judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu totiž jednoznačně vyplývá, že Pražská plynárenská Holding, a.s., je veřejnou institucí ve smyslu InfZ. Tuto vlastnost pak přirozeně musí mít všechny obchodní společnosti v holdingu, který veřejná instituce řídí, jinak by pojem veřejná instituce nemusel vůbec existovat. K utajení informací před veřejností by totiž stačilo, aby obchodní společnosti ovládané veřejnoprávními subjekty realizovaly veškerou svou činnost skrze své dceřinné a vnukovské společnosti, které by povinnými subjekty dle InfZ nebyly.

Žalovanou je tedy třeba považovat za veřejnou instituci dle § 2 odst. 1 InfZ a tedy povinný subjekt dle stejného zákona. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2013, čj. 8 Aps 5/2012-47 „Povaha žalované [jakožto obchodní společnosti ovládané obcí] s sebou nese povinnost poskytovat informace v režimu informačního zákona, ať již je žádost o informace podána podle informačního zákona nebo jiného právního předpisu, který proces poskytování informací samostatně neupravuje (srov. však § 2 odst. 3 informačního zákona).“ Žalovaná tedy po té, co usoudila, že se na ni nevztahuje § 51 odst. 3 písm. c) zákona o HMP (byť s tím žalobce nesouhlasí), měla postupovat dle InfZ a žalobci informaci stejně poskytnout.

Protože žalovaná žalobci informace neposkytla, ačkoliv měla, postupoval žalobce v souladu s InfZ a podal proti rozhodnutí odvolání. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2013, čj. 8 Aps 5/2012-47, vyplývá, že procesně je při vyřizování žádosti o informace dle zákona o obcích (v tomto případě dle zákona o HMP) třeba postupovat dle InfZ. Žalovaná tedy dle InfZ měla rozhodnout o odvolání ve lhůtě 15 (případně 22) dnů a neučinila tak. Žalobci tedy nezbývá než podat správní žalobu proti nečinnosti.

Návrh rozsudku

Z výše uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby soud vydal následující rozsudek:

1. Žalované se nařizuje, aby poskytla informace, žádané v žádosti ze dne 25. dubna 2017, a to do 5 dnů od právní moci rozsudku.
2. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce.

Žalobce souhlasí s tím, aby soud projednal věc bez nařízení jednání.

Adam Zábranský